

YOVEL

6. numero / elokuu 2018

TÄSSÄ NUMEROSSA mm.:
HERRAN SYYSJUHLAT
MESSIAAN TULEMUKSEN MERKIT - osa II

Pilvipoutaa Kinneret-järvellä huhtikuussa 2018. Kuva: Markus Nurmesniemi

YOVEL

6. numero / elokuu 2018

”Ja seitsemännessä kuussa kuukauden kymmenentenä päivänä anna pasuunan raikuen soida; sovituspäivänä antakaa pasuunan soida koko maassanne.

Ja pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapautus maassa kaikille sen asukkaille. Se olkoon teille riemuvuosi (**yovel**); jokainen teistä saa palata silloin perintömaallensa ja sukunsa luo.”

(3. Moos. 25:9-10)

50. vuotta sanotaan hepreaksi yoveliksi eli riemuvuodeksi, oinaansarven soiton vuodeksi. Riemuvuosi sai nimensä juhluvuoden alkamista julistavan shofarin nimestä.

Yovelin ääni julistaa uuden aikakauden alkaneen, aikakauden jolloin Jumala suosii Israelia.

Yovel-sanana voi hepreaksi lukea

kahdella tavalla: jovel, joka tarkoittaa oinasta tai oinaansarvea kuten shofar-torvi, tai verbin passiivimuotona juval, ”viedään”, kuten Jesaja 53:ssa ”niin kuin karitsa, joka teuraaksi viedään... minun kansani rikkomuksen tähden kohdasi rangaistus häntä.”

Kuin lammas, jolla on halu seurata paimenta nöyrästi ja tulla viedyksi, juval.

Shofarin kolme nimeä viitoittaa pelastustietämme: **Keren**, joka on kutsusta ilmoittava sarven nimi, ja joka nousi savuna ilmaan lisäksi sijasta, uhratun oinaan mukana (1. Moos 22:13). Siinäin vuorella Israel kuuli tuon sarven, **shofarin**, äänen ensi kertaa sen kutsuessa kansaa muutokseen. Kansa oppi tuntemaan tuon äänen Herran itse puhalttaessa shofariin (2.

Moos. 19:16). Siitä lähtien Israelia käskettiin puhaltamaan shofariin (3. Moos. 25:9), kunnes Herra jälleen itse puhalttaa shofariin, **yove-liin** (Sak. 9:14). Silloin Hän julistaa vapautuksen, riemuvuoden, kaikille kansoille, kaikille niille jotka kuulevat Hänen ääntään.

Yeshua Messias, Jeesus Kristus, aloitti toimintansa julistaen synagogassa Jesaja 61:1-2 ilosanomaa köyhille, vangituille vapautusta, sorrettujen päästämistä vapauteen, Herran otollista vuotta julistaen.

Julistaen Riemuvuotta, joka on Messias itse. Vain Hänessä saamme takaisin perintömme, jonka menetimme Eedenin puutarhassa. Hänessä on yovelin olemus.

(<http://torah-art.net>)

Markus Nurmesniemi

Tässä numerossa:

Pääkirjoitus: Sorry Frank! s. 2

Keijo Lindeman: Pasuunansoiton juhla ja Herran päivä s. 3-5

Tri Clifford Denton: Herran juhla-ajat - Hänen läsnäoloonsa kutsutut s. 6-7

Tri Karl Coke: Juhlien opiskelua tri Coken kanssa- Lehtimajanluhla s. 8

Tri John Garr: Koko Toora ennusti Hänestä - Miten Laki ennusti? s. 9-10

Profeetallisia näkökulmia: Messiaan tulemuksen merkit - osa II s. 11-18

Pääkirjoitus

Sorry Frank!

Shalom u'vracha ystävät!

Näin kesän lähetessä loppuaan alamme jälleen lähestyä heprealaisen kalenterivuoden päättymistä.

Illalla 9. syyskuuta alkaa Rosh HaShanah (hepr. ראש השנה, "vuoden pää"). Se on juutalaisten "siviili"-uusivuosi -juhla, joka aloittaa kymmenen katumuspäivän jakson, joka taas päättyy Jom Kippuriin, "Suureen sovituspäivään". Raamatullinen uusi vuosi alkaa keväällä nisan-kuun alusta (3. Moos 23:23-25), mutta molemmilla on oma paikkansa.

Raamatun Toorassa Rosh HaShanah tunnetaan nimellä Jom Teruah, "pasuunansoiton päivä". Tästä alkaa Herran syysjuhlien kausi, joka kutsuu meitä ensin itsetutkiskeluun ja katumukseen sekä syntien hylkäämiseen. Syysjuhlat huipentuvat lopulta suureen ilojuhlaan Sukkotiin eli lehtimajanjuhlaan, joka on myös oleva suuri ilojuhla Jumalan Kuningaskunnassa.

Juhlat ovat meille tärkeä muistutus vuoden kierrosta, joka tulee kulkea yhteydessä Herraan. Juhlat ovat ennen kaikkea sidottu Israelin maanviljely- ja sadonkorjuuakatauluun, mutta niillä on myös korkeampi merkityksensä. Jeshuan verentyön ansiosta saamme armosta tehdä parannusta ja hengellistä kasvun työtä joka päivä, mutta Sanasta löytyvät juhlat tarjoavat meille valtavasti informaatiota Jumalan lunastyön aikataulusta sekä Kuningaskunnan tulosta ja luonteesta. Hephreaksi juhla kutsutaan yhteisellä nimellä moadim, "sovitut kohtaamisajat". Kuin tapaamiset, joita sinäkin sovit työnantajasi kanssa. Niistähän kannattaa silloin pitää kiinni, eikö totta? Lisäksi juhlat ovat mahtava tapa juhla Herramme lopullista voittoa. Samalla ne ovat ihana tapa yhdistää Morsian ja vahvistaa sen yhtenäisyyttä. Herran Juhlat ovat kuin liima, joka yhdistää kutsutut yhteen laumaan.

Tässä numerossa tarkastelemme hieman Herran syysjuhla. Toivottavasti pystymme näin antamaan sinulle opastusta itsenäiseen tai ryhmässä tapahtuvaan juhlien ja niiden merkitysten opiskeluun.

Juhlien myötä mieleen nousee myös toinen, erittäin merkittävä teema. Nimittäin uskovien yhteys ja ykseys.

Vaikka meillä kaikilla on oikeus omiin mielipiteisiimme, ja vaikka kuinka me haluaisimme nähdä juuri meidän oman yhteisömme ehkäpä kukoistavan parhaiten, emme voi koskaan sivuuttaa suurempaa kuvaa.

Me olemme osa suurempaa yhteisöä, yhteisöä joka yhdessä uskoo Isään Jumalaan ja Jumalan Poikaan Jeshuaan, joka on meidän pelastaja ja lunastaja.

Ajat tulevat vaikeutumaan. Messiaan Ruumiin yhtenäisyys on koetuksella, mutta on erinomaisen tärkeää, että yhteys saadaan vahvistumaan. Meillä ei ole varaa jäädä erillisiin, keskenään riiteleviin lokeroihin. Muu maailma katsoo meihin, joko tietoisesti tai tiedostamatta, ja he etsivät meistä rakkautta, joka on Korkeamman antamaa. Meidän tapamme olla tässä maailmassa voi olla monelle ei-uskovalle ratkaiseva asia hänen omien valintojensa ja kohtalonsa kohdalla. Koitetaan muistaa se. Lainaankin tähän kohtaan rakkaan veljemme Joseph Shulamin osuvia sanoja, jotka hän lausui Jerusalemin rukouslistassaan 12.7.2018 (käännös Pirjo Pulli):

"Jos ajattelette tämän päivän kristillisiä uskontokuntia muinaisen maailman israelilaisina heimoina, voitte ehkä päästä siihen lopputulokseen, johon minä tähtään. Messiaan Ruumiin yhtenäisyys on jotain, johon meidän kaikkien täytyy pyrkiä ja jonka puolesta meidän täytyy taistella. Se voi tapahtua vain, jos me kaikki muutamme omaa ahdasta käsitystämme uskonyhteisöstä ja laajennamme telttamme vaaroja ottaaksemme mukaan ja tunteaksemme vastuuta niiden edusta ja hyvinvoinnista, jotka saattavat kyllä olla siellä vasemmanpuoleisella laidalla, mutta jotka pitävät Raamattua yhä Jumalan Sanana ja Jeshuua Messiaana ja Pyhää Henkeä elossa ja aktiivisena ohjaamassa Jeshuaan ope-tuslapsia kaikkeen totuuteen. Seurakunnan ennalleen asettamisella ei ole mitään merkitystä, jos meillä ei ole vilpitöntä ja rehellistä intoa Messias Jeshuaan ruumiin yhteyden toteuttamiseksi. Se ennallistamistyö, mitä eri ryhmät tekevät, on pientä sen rinnalla, että meidän kaikkien täytyisi yhdistyä taistellaksemme viimeisen taistelun Jumalan Kuningaskunnassa.

Tehkää työtä ja rukoilkaa Messiaan Ruumiin yhteyden puolesta. Laajentakaa näkemystänne Messiaan Ruumiista ja rukoilkaa, että Jumalan Sana ja Pyhä Henki tuomitsisivat kaikki syyllisiksi, jotta olisimme valmiita Yljän paluuseen, kun Hän tulee noutamaan Morsiamensa, Jumalan kansan, jotka eivät ole kumartaneet Baaleja eivätkä suudelleet aseraa."
(J. Shulam)

Lopuksi haluan pyytää anteeksi Galwayn Frankilta ja hänen ryhmältä Irlannissa, jonka kanssa olisin niin mieluusti tavannut. Meillä olisi ollut niin paljon jaettavaa ja keskusteltavaa, mutta teknisten ongelmien ja matka-aikataulun vuoksi emme koskaan tavanneet, ja kommunikointikin katkesi täysin kahdeksi viikoksi. I'm so sorry Frank, 'till next time, if God willing!

Siunauksin,
Markus Nurmesniemi
päätoimittaja

Pasuunansoiton juhla

Ja Herran päivä

Auringonlasku Haifassa Israelissa syyskuussa 2017. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

Sillä tietomme on vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista (1.Kor.13:9)

”Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta, jotka vain (vain sanaa ei ole alkutekstissä) ovat tulevaisten varjo, mutta ruumis on Kristuksen” (Kol.2:16-17).

Herran juhlat – tulevaisten varjot

Kolossalaiskirjeessä apostoli Paavali puhuu Herran juhlista, jotka ovat tulevaisten varjo. Koko Jumalan profeettallinen lunastussuunnitelma Jeshuassa Messiaassa onkin sisällytetty esikuvallisesti Herran juhliin, Golgatan ristiltä aina uuteen taivaaseen ja

maahan asti. Kevään juhlat puhuvat Messiaan ensimmäisestä tulemuksista, jonka Hän toteutti noin 2000 vuotta sitten ja syksyn juhlat puhuvat Jeshuan toisesta tulemuksista.

Mooseksen ajan jälkeisiä juhlia on myös Raamatussa, kuten Purim-juhla Esterin kirjassa ja Makkabealaisajalta peräisin oleva Hanukka-juhla (Joh.10:22-23).

Elokuun 2017 Yovel-lehden numerossa jo tarkastelimme Herran juhlien merkitystä Jumalan lunastussuunnitelmassa. Tässä kirjoituksessa keskitymme tarkastelemaan vähän laajemmin syksyn juhliin kuuluvaa pasuunansoiton juhlaa ja sen merkitystä esikuvana Herran päivän tapahtumille. Aluksi lyhyt yhteenveto ja kertaus kevään juhlien esikuvallisesta merkityksestä.

Kevään juhlat:

- Pesach eli pääsiäinen Nisan-kuun 14. päivä, jolloin virheetön pääsiäislammas teurastettiin (2.Moos.12:1-14). Esikuva Jeshua Messiaan, Jumalan Pääsiäislampaan, sovitustyöstä Golgatan ristillä Nisan-kuun 14. päivä (Joh.1:29; Luuk.23).

- Chag Ha’Matsot eli Happamatoman leivän seitsemän päivää kestävä juhla (2.Moos.12:15-20; 3.Moos.23:4-8). Esikuva uskoviin puhtaasta happamattomasta vaelluksesta Jeshua Messiaan seuraajina (1.Kor.5:6-8).

- Omer-lyhteen eli esikoislyhteen heilutus (3.Moos.23:9-16; Luuk.6:1; hepr. UT). Esikuva Jeshua Messiaan ylösnousemuksesta esikoisena kuoloon nukku-neista (1.Kor.15:20-28).

- Shavuot eli Viikkojuhla eli Helluntai (3.Moos.23:15-16, 21). Silloin annettiin Toora (laki) Israelin kansalle ja koko maailmalle Siinain vuorella (2.Moos.19-20). Esikuva Pyhän Hengen vuodatuksista ja Tooran (lain) kirjoittamisesta uudessa liitossa sydänten ”lihatauluihin” Siionin vuorella viikkojuhlana eli helluntaina (Ap.t.2:1-8; 20:16; Heb.8:7-12).

Syksyn juhlat ja Messiaan toinen tulemus

Syksyn juhlat kertovat Jeshua Messiaan toisesta tulemuksista, jolloin Hän saapuu noutamaan seurakuntaansa ja perustamaan tuhatvuotisen messiaanisen rauhan kuningaskunnan, jossa ylösnousseet pyhät hallitsevat yhdessä Messiaan kanssa (Ilm.20). Jotkut Raamatun tulkitsijat sijoittavat Messiaan tulemuksen ja

seurakunnan ylösoton (ylösnousemuksen) Pasuunansoiton juhlaan, toiset Lehtimajanjuhlaan. Oma tulkintani on, että Suuri Sovituspäivä, (Jom Kippur) on esikuva Messiaan tulemukselle ja seurakunnan ylösotolle ja Lehtimajajuhla (Sukkot) esikuva Messiaan tuhatvuotiselle kuningaskunnalle. Tarkastelemme syksyn juhlien esikuvia tästä näkökulmasta käsin ja Pasuunansoiton päivää Herran päivän näkökulmasta käsin.

Pasuunansoiton päivä (Jom Trua) - Herran päivä

”Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ”Puhu israelilaisille ja sano: Seitsemännessä kuussa, kuu-kauden ensimmäisenä päivänä, pitäkää sapatinlepo, muistojuhla pasuunaa soittaen (hepr. VT: zikhron Trua = pasuunansoiton muisto), pyhä kokous. Älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimitako, vaan tuokaa uhri Herralle” (3.Moos.23:23-25).

”Ja seitsemännessä kuussa, kuu-kauden ensimmäisenä päivänä, olkoon teillä pyhä kokous; älkää silloin yhtäkään arkiaskareta toimittako. Olkoon se teille pasuunansoiton päivä (hepr. VT: Jom Trua = pasuunansoiton päivä)” (4.Moos.29:1).

”Lähellä on Herran suuri päivä, se on lähellä ja tulee sangen kiihuksi. Kuule, Herran päivä! Silloin sankarit haikeasti huutavat. Vihan päivä on se päivä, tuskan ja ahdistuksen päivä, häviön ja hävityksen päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilven ja sankan sumun päivä, pasunan ja sota-huu-don päivä (hepr. VT: jom shofar ve'trua = soofar pasuunaan puhaltamisen päivä) varustettuja kaupunkia ja korkeita muurinkulmia vastaan. Minä saatan ihmiset ahdistukseen, niin että he kulkevat kuin sokeat, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan. Ja heidän verensä vuodatetaan niinkuin tomu, ja heidän elin-teenensä niinkuin saasta. Eivätkä voi pelastaa heitä heidän hopeansa ja kultansa Herran vihan päivänä: hänen kiivautensa tulesta kuluu koko maa. Sillä lopun, äkkilopun, hän tekee kaikista maan asukkaista

ta” (Sef.1:14-18).

Syksyn juhlat alkavat seitsemännen kuun (Tishri-kuun) 1. päivänä olevalla pasuunansoiton päivällä/juhalla (yleensä syyskuun loppupuolella). Se on myös Israelin siviilikalenterin uuden vuoden päivä. Silloin puhalletaan oinaarsarvesta tehtyyn soofar-pasuunaan.

Profeetta Sefanjan mukaan pasuunansoiton päivä on esikuva Herran päivän tuomioiden alkamisesta maan päällä. Lähes kaikki Vanhan Testamentin profeetat puhuvat tuosta Jumalan tuomion ajasta, jolloin Hän tuomitsee maanpiirin jumalattomuuden ja synnin. Myös monet Uuden Testamentin kirjoittajat puhuvat Herran päivästä, joka yllättää maailman (1.Tes.5:1-9; 2.Tes.2:1-3; 2.Piet.3:10-12). Suuri osa Ilmestyskirjaa on Herran päivän tapahtumien kuvausta. On kuitenkin lohdullista tietää, että Herra pitää huolta omistaan vaikeinkin aikoina.

Pasuunansoiton päivästä alkaa kymmenen päivää kestävä jakso, hepreaksi jamim noraim eli kauhistuttavat päivät, jotka päättyvät Jom Kippurina eli Suurena Sovituspäivänä (esikuva ylösotosta). Noina päivinä israelilaiset tekevät parannusta, pyytävät anteeksi rikkomuksiaan Jumalalta ja lähimaisiltään, jotta heillä olisi hyvä tuomio ja nimi elämän kirjassa Herran edessä Jom Kippurina.

Danielin kirjassa on kymmenen koetuksen päivän jakso Danielilla ja hänen kolmella toverillaan, kun heille yritetään syöttää väkisin Baabelin (Babylonin) ei puhtaita ruokia (Dan.1). Nuorukaiset pysyivät kuitenkin uskollisina ja söivät vain puhdasta kosher-ruokaa. Ilmestyskirjassa kerrotaan Smyrnan uskoville tulevasta kymmenen päivän vaikeasta ahdistuksen ajasta (Ilm.2:8-11).

Tämä on esikuvaa lopun ajan suu-aresta ahdistuksesta, joka tulee yli koko maan piirin ja seurakuntakin joutuu olemaan siinä mukana (Dan.11:40-12:3; Mat.24:20-22, 29-31; Ei pidä laskea ahdistuksen

kestoa esikuvan valossa). Silloin suuren portto-Babylonin Roomajohtoinen uskonnollinen järjestelmä yrittää pakottaa uskovat ”syömään” Babylonin epäraamatullisia hengellisiä ruokia (oppeja), mutta silloin on pysyttävä uskollisena Jumalan sanan totuudelle ja nautittava vain puhdasta ”Sanan ruokaa” vaikean ajan keskellä (Heb.5:11-14).

Pasuunansoiton päivä – jumalattoman maailman tuomio

”Katso, Herran päivä tulee, tulee armottomana, tulee kiivaus ja vihan hehku, tekemään autioksi maan ja hävittämään siitä sen syntiset. Sillä taivaan tähdet ja Kalevanmiekat eivät loista valolansansa, aurinko on pimeä noustesansa, kuu ei kirkkaana kumota. Minä koston maanpiirille sen pahuuden ja jumalattomille heidän pahat tekonsa; minä lopetan julkeitten kopeuden ja painan maahan väkivaltaisten ylpeyden. Minä teen kuolevaiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, ihmiset harvinaisemmiksi kuin Oofirin kulta. Sentähden minä järjytän taivaat, ja maa järkkyy paikaltansa Herran Sebaotin kiivaudesta, hänen vihansa hehkon päivänä” (Jes.13:9-13)

”Katso, Herra tekee maan tyhjäksi ja autioksi, mullistaa sen muodon ja hajottaa sen asukkaat. Ja niinkuin kansan käy, niin papinkin, niinkuin orjan, niin hänen herransa, niinkuin orjattaren, niin hänen emäntänsä, niinkuin ostajan, niin myyjän, niinkuin lainantajan, niin lainanantajan, niinkuin velallisen, niin velkojankin. Maa tyhjentämällä tyhjennetään ja ryöstämällä ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näantyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näantyvät. Maa on saastunut asukkaitensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait (hepr. VT: Torot = toorat, opetukset), muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirus kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsivät; sentähden maan asukkaat kuumuudesta korventuvat, ja vähän jää ihmisiä jäljelle” (Jes.24:1-6).

Profeetta Jesajan tekstissä kuvataan Herran päivää ankarien tuomiotapahtumien ajanjaksoksi, joka koskettaa ei ainoastaan maapalloa, vaan myös avaruutta ja tähtitaivasta (Jes.24: Heb.12:25-29).

Kaikki jumalattomuus ja synti saavat silloin tuomionsa ja vain vähän jää ihmisiä jäljelle. Nooan ajan vedenpaisumuksen tuomiosta jäi henkiin vain Nooan perhekunta, josta alkoi kasvaa uusi ihmiskunnan alku vedenpaisumuksen jälkeen (1.Moos.7-10). Samoin käy Herran päivän tuomiotapahtumissa. Herran päivän tuomioiden jälkeen kasvaa henkiin jääneestä jäännöksestä uusi ihmiskunta Messiaan tuhatvuotiseen kuningaskuntaan (Ilm.20; Jes.11; 65).

Jesajan mukaan kaikki tämä tapahtuu, koska ihmiskunnan enemmistö on rikkonut Jumalan lait (Toorat = opetukset), muuttanut Herran käskyt ja hyljännyt iankaikkisen liiton eli Jeshua Messiaan sovitustyön ja anteeksiantamuksen.

Me olemme tulleet tähän aikaan. Jumalan käskyistä ei enää välitetä. Kun Raamattu opettaa, että avioliitto on tarkoitettu miehen ja naisen välille, hyväksytään nykyään monissa maissa sukupuolineutraali avioliitto (Room.1:18-32). Jumala loi ihmisen mieheksi ja naiseksi, mutta nykyisin ei saisi olla miehiä ja naisia, vaan neutraaleja olentoja tai jotain muita kummallisia olentoja (1.Moos.1:27-28).

Kun Raamattu kieltää ihopiirroksia eli tatuoinnit, ihmiset ovat villiintyneet ottamaan tatuointeja (3.Moos.19:28; 21:5). Varastetaan, ollaan uskottomia aviopuolisolle, valehdellaan, vannotaan väärin, rikotaan kaikkia Jumalan käskyjä vastaan ja pilkataan Jumalaa ja uskonasioita. Ne, jotka uskovat Jumalan sanan totuuteen ja pyrkivät noudattamaan Raamatun opetuksia ja Jumalan käskyjä, joutuvat kokemaan halveksuntaa, vihamielisyyttä ja vainoa ja ovat jopa vaarassa joutua oikeuteen. Tästä kaikesta jumalattomuudesta

ta Jumala tekee lopun Herran päivänä.

Puhaltakaa pasuunaan Siionissa

”Puhaltakaa pasunaan Siionissa, toittakaa torvia minun pyhällä vuorellani. Jokainen maan asukas on vapiseva, sillä Herran päivä tulee. Niin, se on lähellä: pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja pilkkopimeän päivä. Vuorille levinneenä niinkuin aamurusko on lukuista ja väkevä kansa, jonka vertaista ei ole ollut ikiajoista asti eikä tämän jälkeen enää tule, tulevaisten polvien vuosiin saakka. Sen edellä käy kuluttava tuli, sen jäljissä polttava liekki. Niinkuin Eedenin puutarha on maa sen edessä, sen jäljissä on autio erämaa, eikä jää ketään, joka olisi sitä pelastanut” (Jooel.2:1-3).

Profeetta Jooelin kirja keskittyy lähes kokonaan Herran päivän pelottaviin tapahtumiin. Se on oleva aikaa, jolloin maanpiirin asukkaat vapisevat. Jooelin mukaan Herran päivän tapahtumat lähtevät liikkeelle Siionista eli Jerusalemissa, kun siellä puhalletaan pasuunaan. Tähän samaan viittaa myös Jeremian profetia, jossa kerrotaan tuomiota tapahtumien lähtevän liikkeelle Jerusalemissa (Jer.25:15-33).

Herran päivä yllättää maailman

”Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa; sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä. Kun he sanovat: ”Nyt on rauha, ei hätää mitään”, silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivät-kä he pääse pakoon. Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas; sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia. Älkäämme siis nukkua niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit. Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä

nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat. Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämmme pelastuksen toivo. Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta...” (1.Tes.5:1-9).

Herran päivä yllättää jumalattoman maailman ja myös valvomat tomat uskovat. Paavalin profetia viittaa siihen, että ihmiset ovat väärän rauhan ja turvallisuuden vallassa silloin, kun Herran päivän tuomiot alkavat vyöryä yli maailman. Ne tulevat kuin synnytyskiput raskaana olevalle vaimolle.

Näillä synnytyskipuilla tarkoitetaan mm. maailmaa kohtaavia sotauutisia, levottomuuksia, sotia ja monenlaisia luonnonmullistuksia, kuten maanjäristyksiä, nählähätää, ahdistusta, vainoa jne. (Mat.24; Mark.13; Luuk.21).

Synnytyskiput kohtaavat myös Jumalan omaisuuskansaa Israelia, joka joutuu ahdistukseen ja vihollisten hyökkäysten kohteeksi (Jes.26:15-21; Ilm.12; Sak.12-14). Valvovat uskovat eivät tule yllätytyksi Herran päivän tapahtumien vyöryessä yli maailman, sillä he ovat ottaneet vaarin Herramme kehotuksesta olla valmiina, valvoa ja rukoilla Hänen tulemuksensa lähestyessä (Mark.13:32-37).

Herran päivä ja herätyksen aika

”Näitten jälkeen minä olen vuodattava Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärensä ennustavat, vanhuksenne uneksuvat, nuorukaisenne näkyä näkevät. Ja myös palvelijain ja palvelijattarien päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni. Minä annan näkyä ihmeitä taivaalla ja maassa: verta ja tulta ja savupatsaita; aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se

suuri ja peljättävä. Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu. Sillä Siionin vuorella ja Jerusalemissa ovat pelastuneet, niinkuin Herra on sanonut; ja pakkoonpäässeitten joukossa ovat ne, jotka Herra kutsuu” (Jooel.2:28-32).

Apostoli Pietari lainasi näitä Jooelin profetian sanoja, kun hän kertoi kuulijoilleen, mistä viikojuhlan eli helluntain aikaan tapahtuneessa Pyhän Hengen vuodatuksessa Jerusalemissa oli kysymys alkuseurakunnan aikaan (Ap.t.2:1-21).

On kuitenkin huomattava, että Jooelin teksti ja koko Jooelin kirjan sanoma liittyy kiinteästi Herran päivän tapahtumiin. Apostoli Pietarin päivinä oli Jooelin profetian esitäyttymys, mutta Herran päivän tapahtumien ja Herran tulemuksen läheisyyden aikaan on profetian lopullinen täyttymys. Silloin on lyhyt ja voimakas Hengen vuodatus ja maailmanlaajuinen herätys. Silloin jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu ja pelastuneiden joukko pääsee pakoon ylösotossa Herransa kanssa taivaalliselle Siionin vuorelle, pois Jumalan lopullisten vihan tuomioiden alta (1.Tes.1:10; Heb.12:18-24).

Jooelin ohella monet muutkin Raamatun profetiat puhuvat lopun ajan herätyksestä, mutta sitä ei ole mahdollista tässä yhteydessä laajemmin käsitellä.

Herran päivä ja Herran tulemus

”Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksen ja meidän kokoon-tumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljättä, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä. Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään ta-

valla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi...” (2.Tes.2:1-3).

”Mutta kohta niiden päivien ahdistuksen jälkeen aurinko pimeenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät. Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella. Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin” (Mat.24:29-31).

Herran päivän vaikea ajanjakso huipentuu Herran tulemuksen ja uskovien ylöstempaukseen eli ylösnousemukseen. Silloin on Jom Kipurin eli Suuren sovituspäivän esikuvien täyttymys. Jeshua Messias saapuu pilvisä ja uskovat kohotetaan Herra vastaan yläilmoihin. Messias on koonnut kaikki uskossa kuolleiden vanhurskaiden henget taivasten ääristä mukaansa ottamaan vastaan maan tomusta nousevia ylösnousemusruumiitaan.

Myös maan päällä uskossa elävät ihmiset muutetaan silmänräpäyksessä ylösnousemusolotilaan ja temmataan Herraa vastaan yläilmoihin yhdessä uskossa kuolleiden kanssa (1.Tes.4:13-18; 1.Kor.15). Tämä on lohdutuksen ja ylösnousemustoivon täytty-myksen ihana hetki uskoille.

Tähän meitä jokaista kutsutaan ottamaan vastaan Herramme ja Vapahtajamme armo ja anteeksiantamus ja seuraamaan Häntä Jumalan sanan ohjeiden mukaan, jolloin saamme panna täyden toivomme siihen armoon, joka meille tarjotaan Messiaan tulemuksessa (1.Piet.1:13).

Herran juhla-ajat

Hänen läsnäoloonsa kutsutut

Juhlaväkeä Länsimuurilla Jerusalemissa syyskuussa 2017. Ylävasemmalla näkyvä kävelysilta vie Temppeливuorelle, jossa Salomonin ja toinen temppeli aikanaan sijaitsivat. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
Tri Clifford Denton

Herran Juhla-ajat – näin Kolmas Mooseksen Kirja 23:2 niitä kutsuu ja antaa ymmärtää, että Itse Herra haluaa viettää aikaa yhdessä kansansa kanssa määrättyinä aikoina ja kausina läpi vuoden.

Nämä ajat ja kaudet määritellään selkeästi: jokaviikkoinen sapatti, kevään juhla-ajat: Pesach, Pääsiäinen, ja Happamattoman leivän juhla, joiden kintereillä seuraavat Ensilyhteen juhla ja Shavuot eli Helluntai, ja syksyn juhla-ajat: Pasuunansoitonjuhla, Suuri Sovituspäivä eli Jom Kippur ja Sukkot, Lehtimajanjuhla.

Voimme vain kuvitella mielesämme Kaikkivaltiaan Jumalan innokkaan odotuksen, kun Hän astuu iankaikkisesta asumuksestaan aikaan ja luomakuntaansa nauttiakseen yhteydestä valitse-

mansa kansan kanssa.

Tätä ajatellen tuntuu oudolta, että kristityt noudattavat yhä omatekoista kalenteriaan ja pyytävät Jumalaa mukautumaan heidän määräämiinsä aikoihin jättäen kokonaan huomiotta Jumalan oman ohjelman. Armossaan Jumala tietysti kohtaa kansaansa, kun he tulevat odottavin mielin ja vetoavat Jeshuuan opetukseen, että kun kaksi tai kolme on koolla Hänen Nimessään, Hän on heidän keskellään.

Mutta tuntuu siltä, että Jumala kutsuu lempeästi sekä kristittyjä että juutalaisia muistamaan alkuperäiset Juhla-ajat ja sovittamaan kalenterinsa niiden mukaiseksi. Tähän on varmasti monta syytä, tärkeimpänä ehkä että kristityt ja juutalaiset toimisivat yhdestä sydäimestä yhteisen päämäärän hyväksi, ja myös että tunnistaisimme valmistuspäivät, jotka joh-

tavat Jeshuuan paluuseen.

Kristittyjen paikka Liiton Kansan joukossa

En ole varma, onko sana kristitty enää sopiva kuvaamaan niitä, jotka on valittu pakanakansoista osallisiksi Jumalan Liittolupauksista yhdessä niiden Israelin lasten kanssa, jotka Jeshuuan Veri on pyhittänyt (heitä kutsutaan Messiaaniksi juutalaisiksi). Mutta käyttäkäämme toistaiseksi tuota sanaa, kunhan ymmärrämme, että kuvaamme ihmisryhmää, jotka ovat syntyneet uudesti Jumalan Hengestä, jotka elävät uskossa Messias Jeshuuaan ja ovat Hänen Verensä pyhittämät.

Vaikka uskovien seurakunnissa on oltava kuri ja järjestys, emme puhu niistä, jotka sanovat olevansa kristittyjä, mutta joiden uskonto on muotoa ilman Henkeä, sellaisia, joista Jeshuua sanoisi: ”En

tunne teitä.”

Paavali kuvailee Roomalaiskirjeen luvussa 11, kuinka pakanamaailmasta uskossa kutsutut liitetään olemassa olevaan öljypuuhan; he eivät korvaa sitä. Tämä öljypuu viittaa Jumalan Israeliin – niihin israelilaisiin, jotka Jeshuuan Veri on pyhittänyt. Tämä on tärkeä seikka. Tämä on se Liiton yhteisö, joka alkoi Abrahamista ja lisäksita ja Jaakobista ja joka nousee nyt esiin yhä kasvavana joukkona, ja joka elää Jeshuuan kautta täyttyneessä Jumalan Liittosuunnitelmassa. Tämä yhteisö on laajentunut sisältämään uskovia pakanoita, ja apostoli Paavali kutsuu sitä yhdeksi uudeksi ihmiseksi Efesolaiskirjeen luvussa 2.

Perinteet

Israelin kansa, jolle Herran antoi Juhla-aikansa tuhansia vuosia sitten, on viettänyt niitä kaikki

nämä vuosisadat. Ne ovat siis nyt sekä raamatullisia että perinteisiä Juhla-aikoja. Tooran yksinkertaisiin ohjeisiin on lisätty perinnäistapoja, ja niin perheet ja yhteisöt viettävät näitä juhla-aikoja yhdessä mieleenpainuvilla tavoilla koko vuodenkierron ajan. Mutta perinteillä voi olla niin kielteinen kuin myönteinenkin vaikutus, jos emme muista kutsua kohdata Jumala ja kutistamme Juhla-ajat vain ihmisten väliseksi ilonpidoksi. Perinteitä on sekä juutalaisissa että kristityissä yhteisöissä. Muistuttaisin kristittyjä olemaan tarkkana siinä, että tehdään ero perinteen ja raamatullisen määräyksen välillä, kun pyrimme vahvistamaan Herran alkuperäisten Juhla-aikojen viettoaamme. Tätä silmällä pitäen haluaisin esit-

tää kaksi haastetta.

Haaste 1

Kristityiltä edellytetään suurta uudelleen järjestelyä: heidän tulee noudattaa Herran alkupe- räisiä Juhla-aikoja ja hylätä vaihtoehtoinen kristillinen kalenteri. Hyvin usein me käytämme Juhla-aikoja vain opetuksen apuvälineinä valaisemaan juutalaisuuden maailmaa, mutta eikö meidän Liiton yhteisön jäsenenä pitäisi noudattaa niitä pikemminkin kuin esitellä niitä? Mutta emme voi viettää juhlia yksin, pakanat yhdessä nurkassa ja juutalaiset toisessa nurkassa. Joten ensimmäinen haaste onkin pohtia, kuinka messiaaniset juutalaiset ja kristityt voivat viettää Juhla-aiko-

ja yhdessä, vaikka ovat hajallaan ympäri maailmaa. Onko se mahdollista? Tietysti on: juutalaiset ovat olleet hajallaan ympäri maailmaa vuosisatoja, ja silti he ovat Juhla-aikoina yksi kansa.

Haaste 2

Meidän on erotettava toisistaan Jumalan antama kutsu saapua Hänen läsnäoloonsa Juhla-aikoina ja maailman antama kutsu noudattaa uskonnollista perinnettä. Kristittyjen ei tarvitse ottaa noudatettavakseen juutalaisia perinteitä, jotka kyllä ovat hyviä, mutta eivät kaikki välttämättä ole raamatullisia. Palatkaamme Raamatun ääreen ja katsokaamme itse, miten Jumala määritteli Juhla-ajat. Katsokaamme kirjain-

ten ja sanojen toiselle puolelle ja miettikäämme, miten Jeshuua johdattaisi meidät viettämään Juhla-aikoja Hänen muistokseen ja Hänen tuloaan odottaessamme. Pyrkinessämme palauttamaan ennalleen aidot Juhla-ajat etsikäämme myös Hänen Henkensä tuoreutta ja elämää. Tämä siirtää meidät profetian ja esirukouksen ulottuvuuteen.

Meillä ei ole muuta vastausta kuin rukoilla antaumuksella tämän asian puolesta. Vain siten me löydämme siunauksen täyteyden ja syvemmän virvoituksen.

Copyright: Clifford Denton, Tishrei ministry

www.tishrei.org

Yovel-lehti on myös verkossa:

www.yovel-magazine.com

Onko jokin artikkeli tai opetus sellainen, johon haluaisit palata uudestaan, mutta sinulla ei ole sitä käsilläsi?

Sivuilta voit lukea tai ladata ilmestyneitä numeroita milloin sinulle parhaiten sopii.

Sieltä löydät myös lisämateriaalia sekä

linkkejä kirjoittajien omille sivustoille, opetuksiin ja arkistoihin.

www.yovel-magazine.com

Juhlien opiskelua tri Coken kanssa

Lehtimajanjuhla

Kirjoittanut:
Tri Karl D. Coke

Perheenisälle: Tällä oppitunnilla saat Raamatun kohtia ja niiden selityksiä, jotka kertovat sinulle ja perheellesi Jumalan juhla-ajasta, jonka nimi on "Lehtimajanjuhla". Lue kaikki kohdat ja selitykset ääneen perheellesi.

SUKKOT (hepr. 'kojut', 'telttamajat', 'lehtimajat') on juhla, joka alkaa Tishri-kuun 15. päivänä, ja jota vietetään niiden lehtimajojen muistoksi, joissa Israelin lapset asuivat erämaassa Exoduksen, Egyptistä lähdön, jälkeen. Juhla kestää seitsemän päivää, joista ensimmäinen on jom tov (juhlapäivä, jolloin työnteke on kielletty).

Raamatusta: Israelilaiset viettivät Lehtimajanjuhlaa eli 'sadonkorjuujuhlaa' (2 Mooses23:16; 34:22) kun sato oli korjattu puimatantereelta ja viinikuurnasta (5 Ms 16:13; 2 Ms 23:16; 3 Ms 23:39) vuoden lopussa (2 Ms 23:16, 3 Ms 23:34-36,39-43; 4 Ms 29:12-38; 5 Ms 16:13-15).

Sakarjan kirjan luvussa 14 tulee esiin Lehtimajanjuhlan messiaanisuus: "Mutta kaikki jäljelle jääneet...kulkevat vuosi vuodelta...viettämään Lehtimajanjuhlaa" (14:16). (Lue ääneen koko luku ja huomioi kohdat, joissa mainitaan Lehtimajanjuhla.)

Vesiuhriseremonia

Lehtimajanjuhlan aikana harras sateen odotus heijastui myös Temppelelpalvelukseen. Jokaisena Lehtimajanjuhlan päivänä Herralle vuodatettiin vesiuhrin visuaalisena sateen rukouksena. Joka aamu kohta auringon

noustua, sillä välin kun monia uhreja valmisteltiin, iloinen musisoijien ja rukoilijoiden kulkue saattoi ylimmäistä pappia alas Siiloan lähteelle. Ylimmäisellä papilla oli kädessään kultainen vesikannu, johon mahtui litran verran vettä. Pappi upotti kannunsa varovasti lähteeseen ja toi sen sitten täytenä takaisin Temppelelvolle.

... Ylimmäinen pappi saapui vesikannuineen Temppelel eteläportille. Porttia kutsuttiin Vesiportiksi juuri tämän vedenhakuseremonian vuoksi. Kun pappi astui sisään portista, Temppelelsta kajahti kolme hopeatorven törähdystä ja papit lausuivat yhteen ääneen Jesajan sanoja: "Ja te saatte ilolla ammentaa vettä pelastuksen lähteestä" (Jes.12:3).

Kun ylimmäinen pappi vuodatti vesiuhrin HERRAN eteen, toiseen altaaseen vuodatettiin samanaikaisesti juomauhriksi viiniä. Hopeatorvia soitettiin taas heti uhrin vuodattamisen jälkeen merkiksi Temppelemusiikin alkamisesta. Ihmiset kuuntelivat, kun leeviläisten kuoro lauloi 'Hallel' (eli ylistyspsalmeja 113-118).

Oikealla hetkellä seurakunta heilutti palmunlehtillään alttariin päin ja yhtyi lauluun: "Oi, Herra, pelasta! Oi, Herra, anna menestys!" (Ps.118:25). Samalla papit kiersivät alttarin ympäri palmunlehdet käsissään. Psalmia 118 pidettiin messiaanisena psalmia, ja näin juhla sai messiaanisen korostuksen. Siksi väkijoukko tervehti Jeesusta huutamalla Hoosianna (hepr.'pelasta nyt', Ps.118:25) ja heiluttamalla palmun lehtiä (etrog & lulav) hänen tullessaan Jerusalemiin (Matt.21:8-9;

Luuk.19:38; Joh.12:13).

He pitivät Häntä Messias Kuninkaana, joka tuli vapauttamaan (pelasta nyt) Israelin Psalmin 118 täyttymyksenä. He tervehtivät Häntä Lehtimajan juhlasta tuttuun, messias kuvaston piiriin liittyvin palmunlehdin. Sama kuvasto näkyy Ilmestyskirja 7:9-10:ssä, jossa lunastetut pyhät palvovat palmunlehdet käsissään Jumalan ja Karitsan valtaistuimen ympärillä. .. Kun juhlan vietto oli sitten päässyt kunnolla alkuun, joukko leeviläisiä kokoontui sisempään esipihaan, joka tunnettiin israelilaisten esipihaan.

Kun kaikki leeviläiset olivat ottaneet paikkansa, he menivät Nicanor-portin kautta seisomaan Naisten pihalle vievien 15 portaan ylimmälle portaalalle. Temppelel huilujen, torvien, harppujen ja muiden jousisoittimien ääni aaltoili mahtavana leeviläisten laulaessa viittatoista askelmien Psalmia (120-134). Jokaisen uuden psalmin alkaessa he laskeutuivat seuraavalle askelmalle...

Johannes on merkinnyt muistiin, että kun Jeesus palasi Öljyvuorelta opettamaan Temppeleliin, oli Lehtimajanjuhlan jälkeinen päivä (kahdeksas päivä), jota pidettiin sapattina (Joh. 8:2; katso myös 7:2,37). Kun fariseukset yrittivät saada Jeesuksen ansaan, Hän ilmoitti: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo" (Joh.8:12). Fariseukset eivät kysyneet, mitä Hän tarkoitti sanoillaan. He tiesivät sen olevan messiaaninen ilmaus, sillä he kutsuivat häntä välittömästi valehtelijaksi.

Aito

"Lehtimajanjuhla"

Raamatun kohdat (ääneen luettavaksi):

Lehtimajanjuhla Yksi kolmesta pyhiinvaellusjuhlasta. 2 Mooses 23:17; 34:22-23; 5 Ms 16:16.

'Lehtimajojen' juhla ja 'pyhä kokous'. 3 Ms 23:33-43.

Monien uhrien juhla. 4 Ms 29:12-39.

Käsky viettää sapattivuotta. 5 Ms 31:10-13.

"Neljä eri lajia" 3 Ms. 23:40

Etrog "hyvänmakuinen puu", sitrushedelmä, (hepr:rd;h; (hadr)) Psalmi 1:3, puu, tuoksuu hyvältä/ maistuu hyvältä.

Lulav "palmupuita", palmu, (hepr: rm;T; (tamar)) Psalmi 1:1 – pilkkaajat, tuoksuu pahalta/ maistuu hyvältä.

Lulav "tiheitä puita", myrtti, (hepr: tbo; (avot)) Psalmi 1:1 – syntiset, tuoksuu hyvältä/maistuu pahalta.

Lulav "joenuoman paju", paju, (hepr: br;[(arav)) Psalmi 1:1 – jumalattomat, tuoksuu pahalta/ maistuu pahalta.

Lisää aiheesta:

Lue ääneen: Jesaja 12, Psalmi 118, Johannes 7:37-44; 8:12-30 ja Ilmestyskirja 7:9-10. Keskustelkaa siitä, miten Jeesus paljastaa itsensä Messiaana Lehtimajanjuhlien aikana, ja kirjoittakaa huomioit muistiin.

www.karlcoke.com

Koko Toora ennusti Hänestä

Miten Laki ennusti?

Yksityiskohta Karmel-vuorella sijaitsevan Karmeliittaluostarin puutarhasta. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:

John D. Garr, fil.tri

Matteus 11:13:ssa ovat nämä Jeesuksen arvoitukselliset sanat: "Kaikki profeetat ja laki ovat Johannekseen asti ennustaneet" (RK).

Luukkaan tulkinta tästä lauseesta kertoo laajemmin, mitä Jeesus tarkoitti: "Laki ja profeetat olivat Johannekseen asti. Siitä lähtien julistettiin hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta" (Luuk.16:16).

Matteuksen evankeliumin sivuilta nousee kysymys: "Miten 'Laki' ennusti? On helppo käsittää, että 'profeetat' ennustivat, mutta miten on mahdollista, että 'Laki' ennusti?"

Pyhät tekstit

Ensiksikin on tärkeää ymmärtää

Heprealaiden Kirjoitusten jaoittelu, joka oli vakiintunut juutalaisten keskuudessa jo Jeesuksen aikaan tultaessa ja mahdollisesti jo 200 eKr. Juutalaisten Raamattua kutsuttiin nimellä Tanach. Nimi on kirjainsana, akronyymi, joka muodostuu kolmesta hepreankielen kirjaimesta: T niinkuin Torah eli Laki, N niinkuin Nevi'im eli Profeetat ja K niinkuin Ketuvim eli Kirjoitukset.

Toora koostui viidestä Mooseksen kirjasta. Neviim tarkoitti Profeettojen Kirjoituksia. Ketuvim alkoi Psalmien kirjasta ja siihen sisältyivät kaikki pyhät historialliset ja runolliset tekstit.

Jeesus osoitti, että hän ymmärsi Heprealaiden Kirjoitusten kolmijaon, kun hän muistutti kuolleista nousemisensa jälkeen kanssaan Emmauksen tiellä kulkenutta kahta opetuslastaan:

"Kaiken sen pitää käydä toteen, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen Laissa, Profeetoissa ja Psalmeissa."

Sitten, noudattaen raamatullista periaatetta, joka edellytti että "jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla" (5 Mooses 17:6; Matteus 18:16), "hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset" (Luukas 24:45).

Jeesuksen käyttämä opetusmetodi todisti, että hän noudatti muiden juutalaisveljiensä noudattamaa tapaa käyttämällä Tanachin kolmea osaa vahvistamaan opetustaan. Tässä keskustelussa hän ilmoitti selvästi, että Tooran ja Profeettojen lisäksi hänestä ennustivat myös Heprealaiden Kirjoitusten muut kirjoitukset, jotka nekin oli kirjoitettu ilmoittamaan hänestä.

Messiaanisen

profetian dynamiikka

Raamatun teksteihin on kudottu punainen lanka, joka ulottuu Ensimmäisestä Mooseksen Kirjasta Ilmestyskirjaan. Se on se jatkuvasti auki keriytyvä kertomus Messiaasta, joka oli lunastava koko maailman synnin orjuudesta ja vakiinnuttava Jumalan valtasuuruuden perustaessaan maailmanlaajuisen, jumalallisen Shalom-rauhan kuningaskunnan. Messiaanisuus on siis aivan Raamatun ytimessä.

Raamatun ensimmäinen profetia, protoevankeliumi, on messiaaninen ennustus, jossa Jumala julisti, että Eevan poika murskaisi käärmeen pään (1 Mooses 3:15). Raamatun viimeinen lupaus on myös messiaaninen profetia; Jeesus sanoi Johannekselle: "Hän joka todistaa tämän, sanoo: 'Totisesti,

minä tulen pian.” (Ilm.22:20).

Monet messiaaniset profetiat ovat kristallinkirkkaita, koska ”Pyhän Hengen johdattamina ihmiset [profeetat] ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta” (2 Piet.1:21).

Näitä ovat seuraavien kaltaiset profetiat: ”Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja antaa hänelle nimeksi Immanuel” (Jesaja 7:14); ”Sillä lapsi on meille syntynyt...ja hänen nimensä on Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen Isä, Rauhanruhtinas” (Jesaja 9:6); ”mutta häntä haavoitettiin meidän rikkomustemme tähden” (Jesaja 53:5) ja ”Mutta sinä, Beethlehem, Efrata...sinusta tulee minulle hän, joka on oleva hallitsija Israelissa” (Miika 5:1).

Profeetallisia kuvia Messiaasta

Vaikka profeetat olivat tuotteliampia Messias-profetioiden saajia, Ihmisen Pojan tuleminen ennustettiin myös

muissa Heprealaisen Kirjoitusten teksteissä Jumalan valitun kansan elämän olosuhteiden ja tapahtumien kautta. Kaikki, mitä Israel teki, oli profeetallista. Toora ennusti, koska se oli ”tulevan hyvän varjo” , vaikka se ei ollutkaan ”itse asioiden olemus” (Hepr.10:1), eli ei tarkka kuva siitä, mikä oli tulossa. Se näytti kuvia siitä, mitä tulisi tapahtumaan messiaanisella ajalla.

Sen ihmiset ja tapahtumat olivat ”varjo siitä, mikä oli tulossa, mutta itse todellisuus on Kristuksessa” (Kol.2:17).

Tämän ennustusperiaatteen mukaisesti koko Ilmestysmaja sisälsi kuvia Messiaasta, tyyppinä ja varjoina, simileinä ja metaforina, vertauksina ja allegorioina, niin kuin voimme nähdä Heprealaiskirjeestä. Myös sapatti ja kaikki Jumalan juhla-ajat (3 Mooses 23) ovat messiasprofetioita (Kol2:17). Mooseksen (5 Moos.18:15; Apt3:22), Joosuan (Hepr.4:8),

Daavidin (Ps.22:16), Salomon (Matt.12:42) ja Serubbaabelin (Haggai 2:3) elämä ja tehtävä sisälsivät Messiaasta ennustavia aineksia.

Kaiken tämän lisäksi Heprealaiset Kirjoitukset ovat täynnä Messiaan ennecuvia eli tyyppejä, joille löytyi perikuva Jeesuksessa ja hänen työssään. Profeetat, papit ja kuninkaat olivat Kristuksen ennecuvia. Tempeliuhrit, palvontajärjestykset, vieläpä pakanakuninkaitten elämätkin olivat profetiaa Messiaasta.

Paljon on vielä toteutumatonta profetiaa, joka toteutuu Messias Jeshuuan palatessa.

Lihaksi tullut Sana

Jeshuua oli lihaksi tullut Jumalan Sana, ihmiseksi tullut Jumala. Hän oli Jumalan Poika ja Ihmisen Poika. Niin siis kaikki, mitä sisältyi Jumalan kirjoitettuun Sanaan, joka lähti liikkeelle lankaikkisen Isän läsnäolosta, oli osa Elävän Sanan, Messias Jeshuuan,

olemusta. Messias on läsnä kaikkialla Raamatussa.

Siksi Jeesus kiitti juutalaisia maanmiehiään siitä, että he tutkivat ahkerasti Kirjoituksia luullen löytävänsä niistä ikuisen elämän, ja siksi hän sanoi heille, että ”juuri ne todistavat minusta” (Joh.5:39).

Heprealaiset Kirjoitukset ”voivat tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa” (2Tim.3:15). Tutki niitä koko sydäimestäsi. Laki, Profeetat ja Kirjoitukset ennustavat kaikki Jumalan Pojasta, Jeshuua Messiaasta.

© Restore! Kaikki oikeudet pidätetään. Tätä materiaalia ei saa uudelleenkäyttää missään muodossa ilman kirjoittajan kirjallista lupaa.

www.hebraiccommunity.org

Yksityiskohta Karmel-vuorella sijaitsevan Karmeliittaluostarin puutarhasta. Kuva: Markus Nurmesniemi

Profeetallisia näkökulmia

Messiaan tulemuksen merkit, osa II

Nopeasti jäähtyneen pakkasilman aikaansaama valopatsasilmiö Mäntän tehtaan alueella tammikuussa 2016. Kuva: Markus Nurmesniemi

Kirjoittanut:
Keijo Lindeman

"Sillä tietomme on vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista" (1.Kor.13:9).

Jeshuan opetus Hänen tulemuksensa merkeistä

"Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia. Niin hän vastasi ja sanoi heille: 'Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta'. Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: 'Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi (kreik. UT: ses parusias = sinun paluulle) ja maailman

(kreik. UT: aion = aikakausi, aika, ajanjakso, maailmanaika, iäisyys, maailma; hepr. UT: ha'olam = aikakausi, iankaikkisuus, maailma) lopun merkki" (Mat.24:1-3).

Vähän ennen kärsimistään ja riskinkuolemaansa Jeshua kertoi opetuslapsilleen, että kaunis ja loistelas Jerusalemin temppeli tuhoutuu. Opetuslasten järkytyksen on täytynyt olla suuri, kun Mestari kertoi kauniin ja loistavan temppelin tuhoutuvan niin perusteellisesti, ettei siitä jää kiveä kiven päälle (Tämä toteutuikin Rooman sotajoukkojen toimesta v. 70 jKr.).

Järkyttyneet opetuslapset alkoivat kysellä Jeshualta (Jeesukselta), että milloin se tapahtuu ja mikä on Hänen tulemuksensa ja aikakauden lopun merkki. Tämän seurauksena Jeshua piti pitkän profeetallisen puheen, jossa Hän

kertoi monia merkkejä, jotka enakoivat Hänen paluutaan.

Edellisessä Yovelin numerossa aloitimme näiden Messiaan tulemuksen merkkien tarkastelun. Tutkimme mm. lopun ajan väkivää eksytystä, sotia ja sotauutisia, luonnonmullistuksia ja poikkeuksellisia sääilmiöitä, maailmanlaajuista vainoa, laittomuuden valtaantäpääsyä sekä valtakunnan evankeliumia ja viimeistä herätystä. Tässä kirjoituksessa jatkamme Messiaan tulemuksen ja aikakauden lopun merkkien tarkastelua, erityisesti koskien hävityksen kauhistusta pyhässä paikassa..

Hävityksen kauhistus pyhässä paikassa

"Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - joka

tämän lukee, se tarkatkoon - silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille; joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on, ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvela eikä sapattina" (Mat.24:15-20).

"Hänen lähettämänsä sotajoukot nousevat ja häväisevät pyhäkön linnoituksineen, poistavat jokapäiväisen uhrin ja asettavat sinne hävityksen kauhistuksen" (Dan.11:31).

Heprean kielisessä alkutekstissä hävityksen kauhistusta tarkoittava teksti on: Shikuts Meshomem. Shikuts tarkoittaa inhottava, iljettävä, inhottavuus, iljettävyyys. Sanaa käytetään mm. ilmaisemaan Egyptin inhottavia epäju-

malia (5.Moos.29:16-17). Samoin iljetykset Jahven pyhäkössä eli Jerusalemin temppelissä, jotka vihoittivat Herran (Hes.5:11). Meshomem tarkoittaa hävitystä. Pyhällä paikalla Raamattu tarkoittaa Jerusalemin temppeliä, jonka yksi hepreankielinen nimikin on Mikdash = pyhä paikka, pyhäkkö (esim. 1.Aik.22:19; 3.Moos.20:1-3).

Hävityksen kauhistus Nebukadnessarin aikana

"Ja Herra, heidän isiensä Jumala, lähetti, varhaisesta alkaen, vähän väliä heille varoituksia sanaan saattajainsa kautta, sillä hän sääli kansaansa ja asumustansa. Mutta he pilkkasivat Jumalan sanaan saattajia ja halveksivat hänen sanaansa ja häpäisivät hänen profeettojansa, kunnes Herran viha hänen kansaansa kohtaan oli kasvanut niin, ettei apua enää ollut. Niin hän toi heidän kimppuunsa kaldealaisten kuninkaan ja surmautti miekalla heidän nuoret miehensä heidän pyhäkössänsä eikä säästänyt nuorukaista eikä neitosta, ei vanhusta eikä harmaapäätä; kaikki hän antoi tämän käsiin. Ja kaikki Jumalan temppelin kalut, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet sekä kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, kaikki hän vei Baabeliin: Jumalan temppeli poltettiin, Jerusalemin muurit revittiin, kaikki sen palatsit poltettiin tulella, ja kaikki sen kallisarvoiset esineet hävitettiin. Ja jotka olivat säilyneet miekalta; ne vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin. Ja he olivat hänen ja hänen poikiensa palvelijoina, kunnes Persian valtakunta sai vallan. Ja niin toteutui Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian suun kautta, kunnes maa oli saanut hyvityksen sapateistaan - niin kauan kuin se oli autiona, se lepäsi - kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli kulunut" (2.Aik.36:15-21).

Jerusalemin temppeli, pyhä paikka, on joutunut monta kertaa historiansa aikana kokemaan hävityksen kauhistuksen. Kuningas Sidkian päivinä Israelin luopumus oli saavuttanut sellaiset mittasuhteet, että vihastunut Israelin

Jumala salli Baabelin kuningas Nebukadnessarin hyökätä sotajoukkoinen Jerusalemin kimpuun (2.Aik.36).

Tämä tapahtui Raamattuun perustuvan juutalaisen kalenterin viidennen kuukauden (Av-kuun) 9. päivänä historian mukaan (2.Kun.25:8). Baabelin kuninkaan toimittama hävityksen kauhistus kohtasi Jerusalemia ja ensimmäistä pyhäkköä, jonka kuningas Salomo oli rakentanut (noin v. 960 eKr., IRT, Unger 1986). Temp-peli poltettiin ja sen kalleudet ja kansan jäännös vietiin pakkosiirtolaisuuteen Baabeliin seitsemäksikymmeneksi vuodeksi (v. 586 eKr.).

Hävityksen kauhistus Antiohus Epifaneen aikana

"Ja kauris tuli ylen suureksi; mutta kun se oli väkevimmillään, särkyi suuri sarvi, ja sen tilalle kasvoi neljä uhkeata sarvea, taivaan neljää tuulta kohti. Ja yhdestä niistä puhkesi esiin sarvi, alussa vähäpätöinen. Se kasvoi suuresti etelään päin ja itään päin ja Ihanaan maahan päin. Ja se kasvoi taivaan sotajoukkoon asti ja pudotti maahan osan siitä sotajoukosta ja tähdistä ja tallasi niitä. Hän ylpeili sotajoukon ruhtinastakin vastaan, ja tältä otettiin pois jokapäiväinen uhri, ja hänen pyhäkkönsä paikka kukistettiin. Myös sotajoukko jokapäiväisen uhrin lisäksi annettiin rikollisesti alttiiksi tuholle. Se sarvi heitti totuuden maahan, ja mitä se teki, siinä se menestyi...

Sitten hän sanoi minulle: 'Katso, minä ilmoitan sinulle, mitä on tapahtuva viimeisenä vihan aikana; sillä lopun aikaa tämä tarkoittaa. Kaksisarvinen oinas, jonka sinä näit, on: Meedian ja Persian kuninkaat. Ja kauris on Jaavanin (Kreikan) kuningas, ja suuri sarvi, joka sillä oli keskellä otsaa, on ensimmäinen kuningas. Ja että se särkyi ja neljä nousi sen sijalle, se on: neljä valtakuntaa nousee siitä kansasta, ei kuitenkaan niin väkevää kuin hän. Ja heidän valtansa lopulla, kun luopiot ovat täyttäneet syntiensä mitan, nousee kuningas, kasvoiltaan röyhkeä ja juonissa taitava. Ja väkevä on hänen

voimansa, vaikka ei tosin hänen omasta voimastaan, ja ihmeellisen paljon hän saa aikaan hävitystä; ja hän menestyy siinä, mitä hän tekee, ja hän tuottaa turmion väkeville ja pyhien kansalle. Ja hänen oveluutensa tähden onnistuu petos hänen kädessään. Hän hautoo suuria sydämessään, ja keskellä rauhaa hän tuottaa turmion monille. Ruhtinasten ruhtinastakin vastaan hän nousee, mutta ilman ihmiskättä hänet muserretaan" (Dan.8:8-12, 19-25).

Kun Baabelin valtakunnan aika päättyi ja Persian valtakunta sai vallan, antoi Koores (Kyyros), Persian kuningas, määräyksen jälleenrakentaa temppeli Jerusalemiin (noin v. 538 eKr.; 2.Aik.36:22-23; Esra.1). Osa Baabelin pakkosiirtolaisjuutalaisista palasi pappi Esran, profeetta Haggain ja käskynhaltija Serubbaabelin johdolla jälleenrakentamaan Jerusalemin toista temppeliä, ns. Serubbaabelin temppeliä. Tämä Salomon temppeliin nähden vaatimaton pyhäkkö valmistui suurten vaikeuksien jälkeen Adarkuun 3. päivänä (noin v. 516 eKr.; Esra.6:15; Hag.2:1-9). Tämäkin ns. Serubbaabelin temppeli joutui seleukidikuningas Antiokhos (Antiohus) Epifaneen taholta hävityksen kauhistuksen kohteeksi v. 167 eKr.

Danielin kirjan 8. luvussa oleva näky kertoo, kuinka kaksisarvinen oinas eli Meedo-Persia valloittaa maailmaa, murskaten Baabelin valtakunnan v. 539 eKr. Sen jälkeen tuleva kauris eli Makedonia-Kreikka puolestaan murskasi Persian vallan Aleksanteri Suuren (suuren sarven) johdolla v. 331 eKr. (Danielin kirjan 8. luvun tapahtumat toistuvat profeettallisena lopputähtämyksenä myös viimeisenä vihan aikana; Dan.8:17-21. Karhu (Persia/Iran) edustaa lopun ajan Googin sotaleiriä ja kauris (Jaa-van/Kreikka) edustaa Lännen natolaista leiriä lopun ajan maailmansodan tapahtumissa; Hes.38:5).

Aleksanteri kuoli vain 33 vuotiaana sotaretkellään Intiaan v. 323 eKr. Aleksanterin kuoltua hänen mahtava valtakuntansa jakautui

neljään osaan (sarveen) hänen sotapäällikköjensä kesken. Makedonian aluetta hallitsi Gassander, Traakian ja Vähä-Aasian aluetta Lysimakus, Egyptiä (Etelän kuninkaan valtakunta) Ptolemaios I ja Syyrian (Pohjan kuninkaan) ja Lähi-Idän alueita Seleukus (Payne 1973). Pohjan kuninkaan eli Syyrian haarasta (sarvesta) nousi pieni sarvi, vanhan testamentin antikristukseksi kutsuttu Antiohus IV Epifanes (175-164 eKr.).

Vanhan testamentin ns. apokryfikirjoihin kuuluvissa Makka-bealaiskirjoissa kerrotaan Antiohusen hirmuvallasta, erityisesti 1.Mak.1. luvussa. Hän pyrki väkisin kreikkalaistamaan valloittamansa juutalaisvaltion ja Jerusalemin asukkaat pakanalliseen hellenistiseen kulttuuriin. Israelin Jumalan juutalaisille antamat juhlat ja sapatti kiellettiin kuolemanrangaistuksen uhalla, samoin ympärileikkaus ja pyhien kirjoitusten, kuten Tooran, tutkiminen.

Jerusalemin temppelin jumalanpalvelukset kiellettiin ja sen asemasta siitä tehtiin kreikkalaisen ylijumalan Zeuksen palvontapaikka pyhäkkö-porttoineen. Lisäksi maata riistettiin aineellisesti.

Temppeliin pystytettiin hävityksen kauhistus (epäjumalan alttari) 15. päivänä Kis-lev-kuuta (9. kk. juutalaisessa kalenterissa) ja saman kuun 25. päivänä uhrattiin sikoja epäjumalille alttarilla, joka oli pystytetty pyhäkköön. Osa juutalaisista lankesi hellenistisen kulttuurin epäjumalanpalvelukseen yhdessä pakanoiden kanssa.

Tätä hävityksen kauhistusta nousi vastustamaan pappi Mattias viiden poikansa kanssa. Mattiaan kuoleman jälkeen nousi Antiokusta vastustavan vapaustaistelijaliikkeen johtoon hänen poikansa Juudas, lisänimeltä Makkabilainen (1.Mak.3). Pienen sotajoukkonsa avulla, sisitaktiikkaa hyväksi käyttäen, hän onnistui voittamaan useissa taisteluissa ylivoimaiset Antiokuksen vihollisjoukot. Jerusalemiin ja juutalaisvaltion alue vapautettiin vihollisista, temppeli puhdistettiin epäjumalien saastutuksesta

Lasten keinu kukkivassa omenapuussa kesäkuussa 2017. Kuva: Markus Nurmesniemi

ja vihittiin uudelleen käyttöön v. 164 eKr. Tyranni Antiokus itse sai surmansa ilman ihmiskättä, kun hän Danielin ennustuksen mukaisesti kuoli kovissa tuskissa matojen kihistessä hänen ruumiissaan (2.Mak.9).

Temppelin uudelleen vihkiminen sattui samalle päivälle kuin saastutuskin, eli Kislev-kuun 25. päivälle. Noista tapahtumista lähtien on vietetty joka vuosi kahdeksan päivän ajan temppelin vihkimisen muistojuhlaa eli Hanukka-juhlaa alkaen Kislev-kuun 25. päivä (sattuu yleensä joulukuulle (1.Mak.4:36-64; 2.Mak.10:1-9). Uusi Testamentti mainitsee, kuinka Jeshua käyskenteli pyhäkösä Hanukka-juhlan (temppelin vihkimisen muistojuhlan) aikaan ja ilmaisi messiaanisuutensa (Joh.10:22-25).

Juhlan viettoon kuuluu Hanukki-an eli kahdeksanhaaraisen kynttelikön polttaminen.

Hävityksen kauhistus Rooman vallan päivinä

"Mutta kun te näette Jerusalemin

sotajoukkojen ympäröimänä, silloin tietäkää, että sen hävitys on lähellä. Silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille, ja jotka ovat kaupungissa, lähtekööt sieltä pois, ja jotka maalla ovat, älkööt sinne menkö. Sillä ne ovat koston päiviä, että kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on. Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja viha tätä kansaa kohtaan; ja he kaatuvat miekan terään, heidät viedään vangeiksi kaikkien kansojen sekaan, ja Jerusalemin on oleva pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät" (Luuk.21:20-24).

Herodes Suuri rakennutti ja laajennutti toista Jerusalemin temppeliä, ns. Serubbaabelin temppeliä. Rakennustyöt alkoivat n. v. 20 eKr. ja jatkuivat lähes temppelin tuhoutumiseen (v. 70) asti. Jeshuan päivinä temppeliä oli rakennettu 46 vuotta (Joh.2:20). Kun tämän ns. Herodeksen temppelin laajennus- ja koristelutyöt olivat valmiit, oli alunperin vaatimaton Serubbaabelin temppeli kauniimpi ja mahtavampi kuin loistelas Salomon temppeli aikoi-

naan (Hag.2:1-9).

Hävityksen kauhistus toteutui kuitenkin jälleen kerran temppelin historiassa Rooman vallan päivinä, kun roomalaiset sotajoukot piirittivät Jerusalemiä noin kolmen vuoden ajan.

Piiritykseen tuli tauko ja silloin Jeshuan opetuslapset pakenivat Jerusalemin ja Juudean alueelta Pellaan, nykyisen Jordanian alueelle, Mestarinsa ohjeiden mukaan. Lopulta Jerusalemin valloitettiin v. 70 ja Pyhäkkö tuhoutui ja juutalaisia vietiin vankeina Roomaan ja myytiin orjiksi kaikkien kansojen sekaan.

Tämä tapahtui jälleen 5. kuukauden eli Av-kuun 9. päivänä (Juutalaiset viettävät Av-kuun 9. päivän paastoa juuri temppelin kahden hävityksen muistolle; Sak.8:19). Alkoi juutalaisen valtion lähes kaksi vuosituhatta kestänyt autiuden aika ja israelilaisten hajaannus kaikkien kansojen sekaan. Alkoivat pakanain ajat Jerusalemissa, jolloin kaupunki on pakanain tallattavana, kunnes pakanain ajat täyttyvät. (Monet katsovat paka-

nain aikojen täyttyneen, kun Israel kuuden päivän sodassa 1967 sai koko Jerusalemin hallintaansa. Tosin on muistettava, että temppelialue on edelleen islamilaisen hävityksen kauhistuksen alla. Joidenkin tulkitsijoiden mukaan eivät pakanain ajat ole vielä loppuneet, koska Jerusalemin joutuu vielä pakanain hyökkäyksen kohteeksi lopun ajassa).

Keisari Hadrianuksen päivinä (v. 117-138) Rooman sortovalta lujitti otettaan Jerusalemistä. Hadrianus kielsi ympärileikkauksen ja muutti Jerusalemin nimen Aelia Capitolinaksi. Aelia viittasi Hadrianuksen sukunimeen Aelius ja Capitoliumin Jupiterista, roomalaisen uskonnon ylijumalasta.

Tarkoitus oli rakentaa Jupiterin palvontapaikka Jerusalemiin. Sen seurauksena puhkesi maassa vielä asuvien juutalaisten kapina Roomaa vastaan ja sen johtoon nousi Daavidin suvusta Simon Kosheba (otti nimen Bar Kochba = tähden poika, jonka rabbi Aki-va julisti messiaaksi), joka keräsi ympärilleen suuren kannattaja-

joukon ja alkoi kapinoida roomalaisia vastaan vuosina 132-135. Kapina kuitenkin kukistettiin Rooman sotajoukkojen toimesta ja juutalaisen valtion lähes kaksituhatuotinen autius sai lopullisen sinetinsä.

Kalliimoskeija ja Al Aqsa - islamilaiset hävityksen kauhistukset

Yhtenäisen Rooman valta Jerusalemissa jatkui vuoteen 395 saakka, jolloin Rooman imperiumi ja kautui läntiseen ja itäiseen osaan eli Bysanttiin, joka hallitsi vielä pyhää kaupunkia v. 638 saakka. Tuolloin islamilaisen suurvallan luoja, kalifi Omar I (v. 634-644), valloitti Jerusalemin. Temppelivuorelle rakennettiin rukouspaikka ja alkeellinen moskeija, ns. Omarin moskeija. Myöhemmin pyhälle paikalle rakennettiin Kalliimoskeija v. 691. Temppelivuorelle rakennettiin myös Al Aqsa moskeija. Alkuperäisen moskeija tuhoutui maanjäristyksessä noin v. 674 ja sen tilalle rakennettiin nykyinen Al Aqsa v. 747.

Vaikka ristiretkeläiset (1099-1291), islamilaiset mamelukit

(1250-1516), turkkilaiset (1516-1917), englantilaiset (1917-1947), jordanilaiset (1947-1967) ja israelilaiset (vuodesta 1967) ovat vuorollaan hallinneet Jerusalemiä, eivät islamilaiset hävityksen kauhistukset, Kalliimoskeija ja Al Aqsa, ole poistuneet pyhältä paikalta, temppelivuorelta. Kun aika koittaa, viimeistään Messiaan paluussa, nämä hävityksen kauhistukset, Kalliimoskeija ja El Aqsa -moskeija, tuhoutuvat Jerusalemin kolmannen temppelin tieltä (Jes.2:1-4; Miika.4:1-4).

Tämä toteutuu mitä todennäköisimmin silloin, kun Messiaan tulemuksessa Hänen jalkansa seisovat Öljyvuorella ja vuori halkeaa kahtia suureksi laaksoksi. Silloin viimeistään nuo islamilaiset hävityksen kauhistukset putoavat rotkoon ja tuhoutuvat.

Hävityksen kauhistus lopun ajassa

Ennustus, Herran sana Israelista. Näin sanoo Herra, joka on jännittänyt taivaan ja perustanut maan ja joka on luonut ihmisen hengen hänen sisimpäänsä.

Katso minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan kohdalle se on tuleva Jerusalemiä piiritettäessä. Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä; ja kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan...Ja Herra on ensiksi vapauttava Juudan majat..." (Sak.12:1-3, 7)

"Katso, Herran päivä on tuleva, ja sinun saaliisi jaetaan sinun keselläsi. Minä kokoan kaikki pakanat sotaan Jerusalemiä vastaan. Kaupunki valloitetaan, talot ryöstetään, naiset raiskataan, ja puoli kaupunkia lähtee pakkosiirtolaisuuteen, mutta jäljelle jäävää kansaa ei hävitetä kaupungista" (Sak.14:1-2).

"Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: 'Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat. Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois,

äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta'." (Ilm.11:1-2).

"Sillä katso, niinä päivinä ja siihen aikaan, kun minä käänän Juudan ja Jerusalemin kohtalon, minä kokoan kaikki pakanakansat, vien ne alas Joosafatin laaksoon ja käyn siellä oikeutta niitten kanssa kansani ja perintöosani, Israelin, tähden. Sillä he ovat hajottaneet sen pakanakansain sekaan, ovat jakaneet minun maani ja heittäneet minun kansastani arpaa; ovat antaneet pojan porttoa vastaan sekä myyneet tytön viinistä, jonka ovat juoneet. Mitä on teillä sanomista minulle, teilläkin, Tyyro ja Siidon ja kaikki filistealaisten alueet? Tahdotteko te kostaa minulle, mitä minä olen tehnyt, vai itse tehdä minulle jotakin? Nopeasti, kiiruusti minä annan koston kohdata teidän päätänne siitä, mitä olette tehneet...Julistakaa tämä pakanakansain seassa, alkakaa pyhä sota (islamilainen Jihad) innostakaa sankareita, lähestykööt, hyökätäkööt kaikki

Täysikuu pohjois-hämäläisen pikkukaupungin yllä marraskuussa 2017. Kuva: Markus Nurmesniemi

soturit" (Joel 3:1-4, 9).

Hävityksen kauhistus toteutuu lopun ajassa, Herran päivänä, vielä kerran Jerusalemin ja temppelialueen kohdalla. Israelia ja Israelin Jumalaa vihaavat kansat Israelin ympärillä ja laajemmaltikin, hyökkäävät Jerusalemin kimppuun. Tässä yhteydessä Sakarja ja Joel puhuvat ennustuksessaan Jerusalemin puolikkaasta, Juudan alueesta ja filistealaisten alueista sekä Jumalan maan ja perintöosan jakamisesta ja pyhästä sodasta. Mitä tämä tarkoittaa?

Israelin alue joutui englantilaisten käsiin, kun kenraali Allenby valloitti sen turkkilaisilta ensimmäisen maailmasodan lopussa 1917 ja niin alueesta tuli heidän mandaattihallintonsa alainen. YK teki päätöksen 29.11.1947 Englannin mandaattihallinnon alaisen Lähi-Idän alueen jakamisesta juutalaisten ja palestiinalaisten kesken. Tämä johti Israelin itsenäisyysjulistukseen, jonka David Ben Gurion antoi 14.5.1948 Tel Avivissa.

Ympärillä olevat numerollisesti ylivoimaiset arabikansat eivät tätä hyväksyneet, vaan aloittivat sodan, tarkoituksenaan pyyhkäistä juuri syntynyt Israelin valtio Välimeren. Arabipropaganda jopa julisti, että alueella asuvien arabien tulisi väliaikaisesti siirtyä alueelta pakoon siksi aikaa kun juutalaiset on pyyhkäisty Välimeren. Kun sota sitten olisi ohi, saisivat arabit palata pakomatkaltaan ja ottaa juutalaisten asunnot ja infrastuktuurin haltuunsa. Osa noudatti arabien sotapropagandaa ja pakeni pois kodeistaan.

Koska Israelia, asiantuntijoiden arvioista huolimatta, ei saatukaan pyyhkäistyä mereen, vaan Raamatun ennustusten mukaisesti syntyi lopun ajan Israelin valtio, merkiksi Messiaan paluun läheisyydelle, eivät pakenijat päässekään tai uskaltaneet enää palata ja niin sai palestiinalaispakolaisongelma alkunsa (Hes.36-37). Toki pakolaisuuteen on muitakin syitä, mutta tästä merkittävästä osasta palestiinalaispakolaisu-

Profeetta Elian patsas muistuttaa Karmel-vuorella kävijää taistelusta israelilaisten sieluista, jonka Elia kävi Baalin profeettoja vastaan. Yksityiskohta Karmeliittaluostarin puutarhasta. Kuva: Markus Nurmesniemi

den ongelman syntymistä yleensä vaietaan ja siksi on syytä ottaa sekin puoli asiasta esille. Arabivaltioilla ei ole ollut halua näiden vuosikymmenien aikana ratkaista palestiinalaispakolaisongelmaa, kuten Suomi teki karjalaisille, vaan ongelma on haluttu tahallaan pitää avoinna Israelin painostamiseksi.

Tätä ongelmaa käsiteltäessä on tarkoituksella myös vaiettu siitä, kuinka sadattuhannet eri arabimaissa asuvat juutalaiset ovat joutuneet lähtemään Israeliin ja usein jopa pakenemaan vainoa tyhjin käsin sekä jättämään lailisen omaisuutensa arabimaihin. Tasapuolisuus asioiden käsittelyssä vaatisi tämänkin puolen asiaa ottamista esille.

Israelin valtio selviytyi itsenäisyssodassa hengissä. Jordania otti hallintaansa ns. Länsirannan alueen eli muinaiset Juudan ja Samarian alueet sekä Itä-Jeru-

salemin. Kun myöhemmin syttyi ns. kuuden päivän sota Israelin ja arabinaapurien välillä 1967, Israel valloitti Jordaniaalta nämä ns. Länsirannan alueet ja Itä-Jerusalemin. Tilanne näillä alueilla on kehittynyt viimeisten vuosien aikana siihen pisteeseen, että ns. Länsirannan alueelle halutaan perustaa itsenäinen palestiinalisvaltio, pääkaupunkinaan Itä-Jerusalem.

Tämä kaikki on johtanut suureen kriisiin Israeliin ja koko Lähi-Idässä (vaikuttaa jopa koko maailman politiikkaan) ja jatkuvaan palestiinalaisten terrorismin (ennen kaikkea Jihadin ja Hamasin itsemurhapommittajien terrorismin pääasiassa viattomia siviilejä kohtaan). Erityisesti Iran eli muinainen Persia uhkailee jatkuvasti tuholla Israelia ja käyttää "käsikassaranaan" Libanonissa olevaa Hezbollah terroristijärjestöä. Iran myös pyrkii kehittämään atomiaseita ja se tekee tilanteen

erittäin huolestuttavaksi Israelille, sunnimuslimiarabeille ja jopa koko maailmalle.

Raamattu on ennustanut vuosituhansia sitten kaiken tämän. Roomalaiset antoivat Bar Kochban ja keisari Hadrianuksen päivinä Israelin alueelle nimen Filistea, muinaisten Israelin arkkivihollisten mukaan ja Jerusalemin nimikin muutettiin Aelia Capitolinaksi. Tällä kaikella haluttiin halventaa juutalaisia, jotka kapinoivat Rooman imperiumin ylivaltaa vastaan. Latinan kielen kautta Filistea vääntyi muotoon Palestiina ja näin sai alkunsa Palestiina nimi. Ei ole olemassa myöskään erillistä ns. palestiinalaista rotua ja kansaa, vaan ns. palestiinalaiset koostuvat pääasiassa ympäröivien arabikansojen ihmisistä (mm. Egyptistä ja Saudi-Arabiasta), jotka ottivat Jasser Arafatin päivinä palestiinalaisen identiteetin ja kansallisuuden.

Profeetta Joel ennustaa 3. luvussaan, että niinä päivinä, kun Herra kääntää Juudan (Länsirannan) ja Jerusalemin kohtalon ja toimittaa kansat tuomiolle Joosafatin laaksoon (nimi lienee vertauskuvallinen; Joosafat = Herra tuomitsee), tulevat filistealaisten eli palestiinalaisten alueet kiistan kohteeksi. Tilanteeseen sekaantuvat myös Tyron ja Siidonin asukkaat eli Libanon eteläosissa majailevat Iranin ja Syyrian tukemat Hezbollahin terroristit, jotka häiritsevät israelilaisia mm. ampumalla raketteja Israelin pohjoisosan asutuksia kohti sekä Gasassa hallitsevat Hamas terroristijärjestön militantit.

Myös Sakarja mainitsee Juudan majat eli Länsirannan alueita, jotka Herra tulemuksessaan vapauttaa ensin vihollisen vallasta. Herra sallii kaiken tämän kriisin Lähi-Idään, jotta Hän voisi ahdistuksen kautta ensin pelastaa kansansa Israelin ottamaan vastaan Messiaansa ja sen jälkeen voisi tuomita Jumalaa ja Israelia vihaavat kansat, jotka ovat jakaneeet Jumalan Israelille lupaamia maa-alueita ja lopulta pyrkivät tuhoamaan koko Israelin ja pyyhkimään Israelin nimen maailmas-

ta (1.Moos.15:18; 5.Moos.34:4; Hes.36:24-29; Ps.83).

Kaikki tulee huipentumaan Jerusalemin kiistakysymykseen. Kun USA:n presidentti Trump tunnusti Jerusalemin Israelin pääkaupungiksi ja siirsi suurlähetystönsä Jerusalemiin, on kiista Jerusalemistä kärjistynyt entisestään. Muutamat muutkin maat ovat seuranneet USA:n esimerkkiä. Jossain vaiheessa Israelin ympärillä olevat kansat ja varmasti laajemmaltikin (EU, YK ja Rooman paavinistuon ovat sekaantuneet Jerusalemin kysymykseen), tulevat piirittämään ja hyökkäämään Jerusalemin kimppuun Herran päivänä ja onnistuvat valloittamaan sen tai pakottavat Israelin hyväksymään Israelin ja Jerusalemin jakamisen. Puoli kaupunkia (ilmeisesti Itä-Jerusalem) joutuu kokemaan kauhun ajat; väestön pakkosiirtoa, raiskauksia ja talojen ryöstelyä (Erään tulkinnan mukaan puoli kaupunkia eli Itä-Jerusalem joutui Israelin haltuun Jordaniaalta kuuden päivän sodassa 1967 ja ennustus toteutui silloin. Kun luetaan Sakarjan luvut 12-14, ei tämä tulkinta tunnu todennäköiseltä lukujen kokonaisuuden valossa).

Näin Jerusalem ja sen temppeli-alue joutuvat jälleen hävityksen kauhutuksen valtaan. Monet tulkitsevat, että tuo aika kestää Ilmestyskirjan mainitsemat 42 kuukautta eli kolme ja puoli vuotta. Kaikki kuitenkin tulee päätymään Israelin pelastumiseen vihollisen tuholta ja Israel tulee ottamaan vastaan Messiaansa, joka saapuu pyhien enkeliensä ja ylösnousseiden pyhiensä kanssa pelastamaan Israelia tuholta, tuomitsemaan vihamieliset pakanat ja perustamaan rauhan kuningaskuntansa maan päälle (Sak.12, 14; Ilm.19:11-20:6; 2:Tim.1:6-10; Juuda 14-15).

Kun Messias saapuu tuomitsemaan ja hallitsemaan, Lähi-Idänkin kriisi saa oikeudenmukaisen ratkaisunsa ja silloin Israel ja sen naapuritkin asuvat sulassa sovussa siunauksena keskellä maanpii-

riä (Jes.19; Jer.12:14-17). Myös palestiinalaisista jää Israelin Jumalaan uskova jäännös (Sak.9:6-7).

Hävityksen kauhistus Jumalan seurakunnassa

"Sillä Juudan miehet ovat tehneet sen, mikä on pahaa minun silmissäni, sanoo Herra. He ovat asettaneet iljetyksensä (hepr. sikuts) temppeliin, joka on otettu minun nimiini, ja saastuttaneet sen" (Jer.7:30).

"Lapset kokoavat puita, isät sytyttävät tulen, ja vaimot sotkevat taikinaa valmistaakseen uhrikakkuja taivaan kuningattarelle, ja he vuodattavat juomauhreja muille jumalille, minulle mielikarvauksiksi" (Jer.7:18).

"Ja hän vei minut Herran huoneen portin ovelle, joka on pohjoista kohden, ja katso: siellä istui naisia itkemässä Tammusta. Ja hän sanoi minulle: 'Näetkö ihmislapsi? Vieläkin sinä saat nähdä kauhistuksia, vielä suurempia kuin nämä. 'Ja hän vei minut Herran huoneen sisemmälle esipihalle, ja katso: Herran temppelin ovela, eteisen ja alttarin välillä, oli noin kaksikymmentä viisi miestä. Heillä oli selät Herran temppeliin päin ja kasvot itään päin, ja päin itää he kumarsivat aurinkoa" (Hes.8:14-16).

"Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? Jos joku turmelee

Jumalan temppelin, on Jumala turmeleva hänet; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette" (1.Kor.3:16-17).

"Hän vastasi näin: "Neljäs peto on neljäs valtakunta, joka syntyy maan päälle, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat. Se syö kaiken maan ja tallaa ja murskaa sen. Ja ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat siitä valtakunnasta. Ja heidän jälkeensä nousee eräs muu, ja hän on erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta. Hän puhuu sanoja Korkeinta vastaan ja hävittää Korkeimman pyhiä. Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain, ja ne annetaan hänen käteensä ajaksi ja kahdeksi ajaksi ja puoleksi ajaksi. Sitten oikeus istuu tuomiolle, ja hänen valtansa otetaan pois ja hävitetään ja tuhotaan loppuun asti. Ja valtakunta ja valta ja valtakuntien voima kaiken taivaan alla annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on iankaikinen valtakunta, ja kaikki vallat palvelevat häntä ja ovat hänelle alamaiset." (Dan.7:23-27).

Jumala nuhteli VT:n päivinä profetta Jeremian kautta Juudan miehiä ja naisia siitä, että he olivat saastuttaneet Herran temppelin iljetyksellä ja uhrasivat taivaan kuningattarelle. Hesekielin kautta Jumala nuhteli temppelin saastuttamisesta Tammuksen palvonnalla ja auringon kumartamisella. Tuossa Baabelin eli Babylonin Semiramus-Tammus

kultissa vietettiin auringonjumalan syntymäjuhlaa keskitalvella joulukuun 25. päivä. Tuon Baabelin mysteeriuskonnon yksi symboleista oli Semiramus äiti Tammuslapsi käsivarsillaan. Tuo Baabelin mysteeriuskonnon iljetys ja kauhistus oli niin suuri, että Herran Henki poistui temppelistä ja Herra jopa rankaisi kansaansa pakkosiirtolaisuudella (Hes.11-12).

Baabelin eli Babylonin mysteeriuskonnon iljetys on turmellut myös suuren osan Jumalan seurakuntaa. Danielin kirjan seitsemännessä luvussa kerrotaan Rooman pedon sarvesta, keisarinistuimesta ja sitä seuranneesta Rooman paavin istuimesta, joka on muuttanut ajat (ajanlaskun ja juhla-ajat) ja lain (hepr. Tooran = opetuksen, ohjeet).

Raamatullisen ajanlaskun ja kalenterin tilalle Rooma toi ensin juliaanisen ajanlaskun v. 45 eKr. ja myöhemmin sen parannellun version gregoriaanisen ajanlaskun v. 1582, paavi Gregorius XIII toimesta. Tätä ajanlaskua koko maailma noudattaa, vain Israel noudattaa Jumalan antamaa ajanlaskua (2.Moos.12:1-11). Apostolinen alkuseurakunta vietti sapattia ja Jumalan asettamia Herran juhlia, kuten Uusi Testamentti kertoo, myös kreikkalaisalueilla (3.Moos.23; Joh.7:1, 14-39; Ap.t.2:1-4; 17:1-4; 20:6-7, 16; 27:9; 1.Kor.5:6-8). Rooman istuin muutti Konstantinus Suuren toimesta v. 321 lepopäivän sapatilta sunnuntaille eli auringon päivälle Baabelin mysteeriuskonnon mukaisesti. Alkuperäinen pääsiäinen, jota alkuseurakunta vietti Nisan-kuun 14. päivä, muutettiin roomalaiseen malliin kevätpäivän tasausta seuraavan täydenkuun jälkeiseen sunnuntaihin. Syynä oli antisemitismi, kuten Nikean konsiilin (v. 325) asiakirjan ote kertoo.

"Hylkäämällä heidän tapansa me voimme siirtää jälkipolville pääsiäisen vieton laillisesti oikean mallin... Meillä ei pitäisi sen vuoksi olla mitään yhteistä juutalaisten kanssa, sillä Vapahtaja on näyttänyt meille toisen tien: palvontamme noudattaa laillisesti oikeam-

Yksityiskohta Karmel-vuorella sijaitsevan Karmeliittaluostarin puutarhasta. Kuva: Markus Nurmesniemi

paa ja tarkoituksenmukaisempaa jaksoa (viikonpäivien järjestystä). Ja johdonmukaisesti, valiten yksimielisesti tämän mallin, me haluamme, rakkaat veljet, erottaen juutalaisten inhottavasta seurasta."

Raamatullisten juhlien hylkäämisestä ja Baabelin mysteeriuskonnon turmeluksesta kertoo myös joulun alkuperä, josta mm. Otavan Suuri Encyklopedia kertoo näin:

"Joulun pakanallinen tausta ja keskiajan perintö: Kristillinen joulu siirrettiin joulukuun 25. päivän kohdalle n. 350-luvulla. Vanhempi juhlapäivä oli tammikuussa, loppiaisena, "epifanian" kohdalla. Kristuksen syntymän ajankohdasta on ollut monia erilaisia tulkintoja ja laskelmia. Se on sijoitettu esim. kevääseen tai syksyyn. Sen sijaan mikään traditio ei sido sitä joulukuuhun. Syyt ovat toiset. Roomassa vietettiin keisari Aurelianusuksen toimesta joulukuun 25. päivää auringonjumalan syntymäpäivänä, "Dies natalis solis in victi".

Tällä oli yhteyksiä itämaisiin uskontoihin, mm. Mitran kulttiin. Päivämäärä johtui siitä, että juliaanisen kalenterin käyttöönnoton aikoihin talvipäivän seisaus sattui joulukuun 25. päivän kohdalle. Kristillinen kirkko menetteli juhlan suhteen samoin, kuin monesti muulloinkin. Se ei ryhtynyt taistelemaan sen suosiota vastaan, vaan omaksui sen, ja siirsi sille kristillisen sisällön. Joulun muodostamiseen vaikutti tämän lisäksi kaksi muuta Rooman valtakunnan alueella vietettyä juhlaa; ensimmäinen saturnaalia ja toinen kalendai."

Rooma otti Baabelin mysteeriuskonnonsta mallia myös tekemällä Mariasta taivaan kuningattaren. Semiramus-Tammus -kultin tilalle tuli Maria-Jeesus-lapsi -kultti. Monia kuitenkin Baabelin eli Babylonin mysteeriuskonnon pakanallisia kauhistuksia on tullut mukaan kristillisyyteen. Suuressa lopun ajan portto-Babylonissa ei Jumalan Sanan valo loista, koska se on luopunut monissa asioissa Raamatun totuudesta ja omak-

sunut paljon Baabelin mysteeriuskonnon pakanuutta (Ilm.18:23; Ps.119:105).

Se on kauhistus Jumalalle ja suuri Babylon tulee kokemaan Jumalan tuomion ja tuhon (Ilm.17-18).

Wilkersonin näky Sodoman kauhistuksesta

"Jos joku makaa miehenpuolen kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan, tekevät he molemmat kauhistuksen; heidät rangaistakoon kuolemalla, he ovat verivelan alaiset" (3.Moos.20:13).

"Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvojat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eikä miehitykset (homot), eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa. Ja tuommoisia te olette, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä" (1.Kor.6:9-11).

"Katso, tämä oli sisaresi Sodoman synty: ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjaa ja köyhää hän ei kädestä ottanut. He korskeilivat ja tekivät kauhistuksia minun edessäni, ja minä, kun sen näin, toimitin heidät pois" (Hes.16:49-50).

"Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät" (2.Piet.2:6).

"Niin myös, samoin kuin kävi Lootin päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät, istuttivat ja rakensivat, mutta sinä päivänä, jona Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki, samoin käy sinä päivänä, jona Ihmisen Poika ilmestyy" (Luuk.17:28-30).

"Älä makaa miehenpuolen

kanssa, niinkuin naisen kanssa maataan; se on kauhistus...Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä näillä kaikilla ovat itsensä saastuttaneet ne kansat, jotka minä karkoitin teidän tieltänne. Ja maa tuli saastaiseksi, ja minä kostin sille sen pahat teot, niin että maa oksensi ulos asujamensa" (1.Moos.18:20, 24).

"Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita...Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos" (Ilm.3:14-15).

Raamattu ilmoittaa meille monien profeettallisten ennustusten kautta, että Jeshuan tulemuksen aattohetkissä maailma joutuu suuren turmeluksen valtaan. Kaikkalainen väkivalta, pahuus ja syntielämä saa vallan maan päällä. Tilanne tulee olemaan samankaltainen kuin Lootin päivinä ennen Sodoman ja Gomorran tuomiota.

Voimme lukea 1.Moos.19. luvussa, millaista oli Lootin päivinä Sodomassa. Kun Jumalan enkelit miehen hahmossa tulivat pelastamaan Lootia Sodoman tuomion alta, halusivat väkivaltaiset Sodoman miehet yhtyä homoseksuaalisesti heihin (ryhtyä heihin tarkoittaa hepr. tekstissä juuri sitä; 1.Moos19:5). Enkelit sokaisivat Sodoman väkivaltaiset miehet ja pelastivat Lootin tyttäreineen tulen ja tulikiven tuomion alta, kun Herra hävitti Sodoman ja Gomorran leivän yltäkylläisyydessä elävät ja kauhistuksia tekevät korskeilijat varoitukseksi tuleville sukupolville, jotka pyrkivät tekemään samoja kauhistuksia.

Kaikkalainen synty ja turmelus hukuttaa ihmisen kadotukseen, mutta kun yhteiskunnat lankeavat vastoin Jumalan luomisjärjestystä homoseksuaalisuuden turmelukseen, on tultu sille rajalle, että Sodoman tuomio (atomisota mukaan lukien) odottaa tämän kauhistuksen vallassa olevia ihmisiä ja jopa yhteiskuntia.

Paavali sanoo selvästi, että näin tekevät ovat kuoleman ansain-

neet ja myös ne, jotka hyväksyvät sen, ovat saman tuomion alaisia (Room.1:18-32).

Sekä Vanha että Uusi Testamentti (liitto) täysin yhtäpitävästi tuomitsee homoseksuaalisuuden synnin, eivätkä sen harjoittajat peri Jumalan valtakuntaa, elleivät tee parannusta synnistään. Jumala rakkaudessaan ja armossaan antaa kyllä kaikille synnintekijöille, homoseksualistit mukaan lukien, mahdollisuuden tehdä parannus, luopua synnin harjoituksestaan ja saada syntinsä anteeksi ja vanhurskautua Jeshuan kalliissa nimessä ja sovintoveressä ja Jumalan Hengessä ja näin päästä osalliseksi Jumalan valtakunnasta.

David Wilkerson on Näky kirjaan (v. 1974) kirjoittanut tästä lopun ajan Sodoman kauhistuksen leviämisestä yhteiskuntiin ja kirkkoihin näin: "On olemassa kaksi voimaa, jotka estävät homoseksualisteja antautumasta täydellisesti syntiinsä: yhteiskunta ei hyväksy heitä ja kirkko vastustaa heitä opetuksillaan. Mutta nämä esteet häviävät, kun yhteiskunta ei enää vastusta heidän syntiään eikä pidä sitä epänormaalina, vaan rohkaisee heitä siinä, ja kun kirkko ei enää saarnaa heidän synnistään, vaan tukee heitä heidän sukupuolisissa toiminnoissaan. Tulvaportit ovat auki, ja homoseksualisteja rohkaistaan jatkamaan synnissään. Näyssäni olen nähnyt, että nämä kaksi estettä pyyhittään pois tieltä, ja kun ne otetaan pois, seuraa kaaos" (Näky s. 46).

Olemme tulleet tähän aikaan. Yhteiskunnat eivät enää vastusta, vaan rohkaisevat homoseksualisteja ja heidän parisuhteilleen myönnetään samoja oikeuksia kuin normaaleille miesten ja naisten välisille avioliitoille. Kirkot pääsääntöisesti eivät enää saarnaa homouden syntiä (eivätkä juuri muitakaan syntejä) vastaan, koska Raamattu ei enää ole kirkkojen auktoriteetti, vaan rakkauten, suvaitsevaisuuden ja tasa-arvon nimissä kaikki on sallittua.

Kun ei pystytty tekemään tyhjäk-

si sitä, että Vanha ja Uusi Testamentti tuomitsee selvästi homoseksualismin synnin, selitetään, että ne käskyt olivat vain Vanhan Testamentin ja Paavalin ajan kulttuurille, mutta eivät koske enää meidän modernia ja suvaitsevaista aikaamme. Kirkot monissa maissa (myös Skandinaviassa) sallivat homoseksualistien jatkaa työtään kirkon eri viroissa ja tehtävissä (jopa piispoina).

Monissa maissa, myös Suomessa, jopa puuhaillaan sitä, millaisilla kaavoilla kirkkojen tulisi siunata homoparien liitot. Tilanne on johtanut myös siihen, että jos joku haluaa noudattaa Raamatun totuutta ja kehottaa tekemään parannus synneistä, myös Sodoman synnistä, joutuu kokemaan valtavaa vastustusta, hyökkäyksiä ja vainoa ja on vaarassa joutua syytteeseen oikeudessa. Ei enää kärsitä Raamatun totuutta, vaan kuunnellaan mieluummin niitä, jotka puhuvat ”korvasyyhyyn

mieluisia” (2.Tim.4:1-5).

Tämä on kuitenkin Sodoman tuomion tie kirkkoissa ja yhteiskunnissa (5.Moos.4:1-2; Ilm.22:18-19; 2.Piet.3:15-16). Ilmestyskirjan 2. ja 3. luvuissa on sanoma Vähä-Aasian seitsemälle seurakunnalle, jotka olivat olemassa Johanneksen päivinä (nykyisen Turkin alueella). Nämä Ilmestyskirjan 7 seurakuntaa ovat myös läpileikkaus koko Pyhän Hengen ja seurakunnan aikakausijakoista apostolisen alkuseurakunnan päivästä Herran tulemukseen asti.

Viimeinen seurakuntajakso juuri ennen Jeshuan paluuta on Laodikean (”kansanvallan”, ”demokratian”) seurakunnan aika.

Mooseksen päivinä Jumala varoitti Israelia noudattamasta niiden epäjumalia palvovien pakanallisten kansojen syntejä ja haureellista elämäntapaa (kuten haureus, uskottomuus, inesti,

homoseksualismi ja lasten uhraaminen Molokille; 3.Moos.18), muutoin maa oksentaisi heidät ulos alueeltaan, mm. maasta karkotukseen. Jumala hävitti nämä turmeltuneet kansat israelilaisten tieltä heidän tullessaan luvattuun maahan.

Sanomassaan tulemustaan edeltävälle Laodikean seurakunnalle Herra varoittaa myös oksentavansa heidät suustaan ulos heidän penseytensä tähden. Tässä on selkeä varoitus lopun ajan luopuneelle kristikunnalle siitä, että Herra oksentaa heidät ulos yhteydestään penseän ja muotojumalaisen kristillisyytensä tähden ja niiden Sodoman kauhistusten tähden, joita lopun ajan langennut kirkko suvaitsee ja jopa suosii, hyljätessään Jumalan Sanan ja Jumalan käskyt.

Tämä Sodoman tie johtaa lopulta maailmalaajuiseen Jumalan tuomioon, atomisota mukaan lukien

(Ilm.9).

Jumalalle kiitos, on kuitenkin paljon niitä Herran omia, jotka haluavat noudattaa Raamatun totuutta ja astua ulos Sodoman synnin pesistä ja palata apostolisen alkuseurakunnan opetuksen ja käytäntöön (Ilm.18:1-4). Herra puhdistaa todellisen seurakuntansa ja asettaa sen ennalleen tulemustaan varten (Ap.t.3:19-21; Efes.5:25-27).

Tähän joukkoon meitä kaikkia kutsutaan ottamalla uskossa Jeshua vastaan Pelastajana ja Herrana ja seuraamalla uskollisesti Häntä Jumalan sanan totuuden tiellä ja odottamalla Hänen tulemustaan.

Seuraavassa Yovel-lehden numerossa jatkamme Messiaan tulemuksen merkkien tarkastelua.

www.israel-apu.fi

Näkymä Jerusalemin Tempelivuoresta syyskuussa 2017. Kuva: Markus Nurmesniemi

YOVEL

6. numero / elokuu 2018

”...että he kaikki olisivat yhtä (echad)...” Joh. 17:21

Päätoimittaja ja lehden taitto: Markus Nurmesniemi

Toimituskunta: Keijo Lindeman, Tri Clifford Denton (Englanti), Paul Sumner (Yhdysvallat), Markus Nurmesniemi. Kirjoittajina lisäksi vierailevia aiheen asiantuntijoita.

Kääntäjät: Pirjo Pulli, Tanja Lehto, Markus Nurmesniemi.

Kaikki tämän numeron valokuvat ottanut: Markus Nurmesniemi (Kuvan päätoimittajasta ottanut Marianne Katajisto Jerikossa Israelissa.)

Yhteystiedot: jovel.toimitus@gmail.com (toimituksen s-posti), 35820 Mänttä

www.yovel-magazine.com

Lehti ilmestyy kolmen kuukauden välein.

Kaikki oikeudet muutoksiin pidätetään.

Yovel-lehti on tunnustuksiin sitoutumaton julkaisu. Haluamme osaltaan edesauttaa koko Messiaan (Kristuksen) seurakunnan paluuta ensimmäisen vuosisadan apostolisen alkuseurakunnan mukaiseen ykseyteen, yhteyteen, keskinäiseen rakkauteen ja Sanan kuuliaisuuteen. Lehti ei vastaa kirjoittajiensa yksityisistä mielipiteistä, joita saattaa esiintyä lehden sivuilla. Lehti ei ole ristiriitojen ratkoja eikä osallistu kiistoihin, vaan se pyrkii valaisemaan uskomme alkuperäisille juurille paluuta mahdollisimman selkeästi kaikkien yhteiseksi hyödyksi ja iloksi, Raamatun kokonaisvaltaista sanomaa peilaten.
